

Testikulární nádory představují sice jen 1% všech maligních onemocnění, které postihují mužskou populaci, ale ve věkové skupině 20-44 let dosahuje jejich podíl 23%. Představují nejčastěji se vyskytující nádor bílé populace v této věkové skupině. Orchiektomie má zásadní význam jak v diagnostice tak v léčbě testikulárních nádorů. Je téměř nemožné zkoumat pacienty z pouhého hlediska důsledků radikální orchiektomie, jelikož jen malá skupina pacientů prodělá pouze tento operační zákrok. Téměř nedílnou součástí následné terapie je adjuvantní radioterapie a chemoterapie (které značně ovlivňují pacienta). Dále samotné nádorové onemocnění působí negativně na organismus. Z těchto důvodů nelze na kvalitu života pacientů nahlížet pouze z hlediska radikální orchiektomie, ale musíme se na kvalitu života pacientů po orchiektomii dívat z komplexního pohledu testikulárních nádorů. Musíme zvážit důsledky i ostatních terapeutických modalit.

Skupina pacientů, kteří přežili testikulární nádorové onemocnění (v anglickém jazyce-testicular cancer survivors-TCS) představují zajímavou skupinu ke sledování kvality života z několika důvodů. Léčba testikulárních nádorů je v 90% úspěšná a následně mají TCS stejnou predikovanou dobu dožití jako stejně staří muži ze zdravé populace. TCS mají také určitá specifika v otázkách fertility a sexuálního života, protože se jich tato problematika zvláště citlivě týká